

Ažuoliukas

KTU Ažuolas

2009

Week's edition

Šiame numeryje:

- 2 psl. Naujokės žvilgsnis
- 2–3 psl. Ažuolietės ir tuštutės dvikova
- 4–5 psl. Interviu su „Ažuolo“ vadais
- 6–7 psl. Ką pasiimti į žygį???
- (NEMOKAMAS PLAKATAS ☺)
- 8–9 psl. „Ažuolo“ virusas. Ar jau apsikrėtėi? Atlik testą ir sužinok!
- 10 psl. Geldučių kilmės paslaptis
- 11 psl. Metraščio įdomybės
- 12 psl. Skelbimai

Ažuolas – žygeivių klubas.

Jo kas metai naujas rūbas

Margas kaip žemelė, šiltas kaip draugystė,

Į padangas kelia jį karšta jaunystė.

Daugel įdomybių čia kasdien nutinka,

Nes keliauja liaudis ir jiems tai patinka.

Dar baidarėm plaukia, sklyaido ir važiuoja

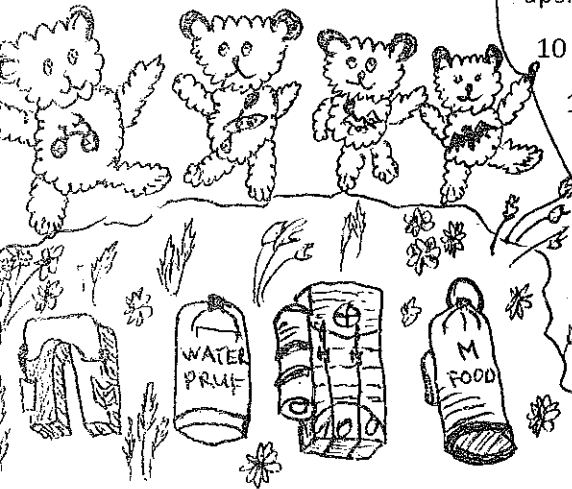
Kopdami į kalnus dainą uždainuoja.

Leidžia laikraštėlių per metus tik viena,

Bet tenai prirašo daug didžiųjų naujienų.

Taigi, ažuolietei, čiupki „Ažuoliuką“

Ir skaityk apkvaiteš kaip kaimynai kruta.

AŽUOLIUKAS
2009

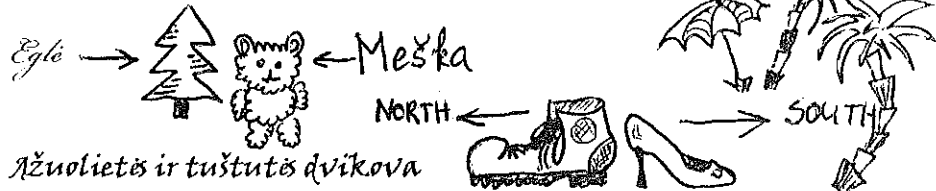
KAZIN, AR PAVYKS
MAN KADA SUTIKTI
MEŠKĄ...

LIETUVOJE NATŪRALIOJE APLINKOJE
GYVENANČIĄ MEŠKĄ GALI SUTIKTI
TIK "AŽUOLE"!

(Ne!) Naujokės žvilgsnis į Ažuolą

Kodėl pradėjau lankyti Ažuolą? Atsakymas trumpas – norėjau keliauti. Tiesa, ieškojau ne tokio keliavimo, kokį siūlo kelionių agentūros, o tokio kuris kvėpia paprastumu: koše su dūmais, lietuviškų dainų skambesiu ar tiesiog jaukia tylą prie laužo. Tokio, kuris padeda pažinti save ir kitus. Tokio, kuris ugdo valią ir ištvėrmę. Tokio, kuris priverčia į daug ką pažvelgti su šypsena. Tokio, kuriam nesvetimas bendrumas, kai vienija ne tik bendras žygio tikslas, bet ir bendra daina, bendras stalas ar bendros diskusijos. Ar toks keliavimas išvis dar gyvas? Tikrai taip ir tą TIKRAJĮ keliavimą su tikrais žmonėmis, tikrais nuotykiiais ir tikra patirtimi aš radau Ažuole.

Ažuolietės ir tuštutės dvikova

Vieną šeštadienio vakarą buvau pakviesta į svečius pas gimines. Ten svečiavosi ir ji, šiuolaikinio grožio (ūgis 1,80, svoris 50 kg, kuris padidėja penki šimtai penkiolika gramų, kai išgeria pusę litro vandens), figūros ypatumai: 120-55.4- (54.9 prispaudus pilvaplėvę prie stuburo) -89.1 atstovė. Nagai, dantys, plaukai, ir ragai sutvarkyti, šviečia akinama, nuo chemijos jau net ir tamsoje švytinčia spalva. Na tai ši visa švytinti „kalėdinė eglutė“ buvo pasodinta prie manęs. Apie savo išvaizdą gal nutylėsiu. Prie žibančios eglutės jaučiausi pasenusiu ir tik į palėpę dėt tinkančiu žaisliuku. Jau žinojau, kad ji buvo ką tik grįžus iš prabangaus kurorto Ispanijoje. Ta proga ant stalo buvo patiekta Paella (tradicinis Ispaniškas patiekalas iš ryžių su jūrų gėrybėmis). Pradėjus valgyti, ji pakrapštė tuos ryžius šakute ir prasižijo kažką sakyti. Jau numaniau, ką ji užgiedos: „Pamenu, kai ėjau prabangaus viešbučio vestibuliu į dar prabangesnę terasą valgyti ekskluzyviųjų pusryčių...“, „Tada kai šaunusis Alberto nešė mano daiktus link auksu tviskančio Costa Brava paplūdimio...“ Man bevažiuojant naujausio modelio džipu smėlėtom Viduržemio jūros pakrantėm..., kai prisėdau mažam restoranėlyje suvalgyti trapų ir išgerti šviežių apelsinų sulčių...“

Koks snobizmas! Man pasidarė kocktu. Ryžiai byrėjo į lėkštę pro šakutės tarpus, o ji laukė, matyt, svarstydam, nuo kurio iš šių variantų pradėti. Tegu tik pradeda! Ir kraujas užvirė mano gyslose.

-Kai aš, pamenu, ėjau...-pagaliau išsirinko.

-Taigi! pritariamai šūktelėjau. – Dabar žmogus tik ir darai, kad eini, eini, eini ir eini kaip einamoji mašina iš darbo į namus, iš namų į parduotuvę, iš parduotuvės vėl į namus.

- Kai buvau užsukusi...

- Tie užsukinėjimai!- vėl šokau jai į pagalbą- Į paštą užsuk, į tualetą užsuk, kraną ten vėl užsuk, laikrodį užsuk, padaužai ausį užsuk! Na ne gyvenimas, o vieni užsisukinėjimai ir pats taip užsisuki. Paskui tik Vasaros gatvė atsuka.

Ji pašnairavo į mane, o aš specialiai pradėjau šakutę sukt ratu. Ir ji suprato, kad be dvikovos čia nieko nebūs.

-Žinote- pasigręžė į mano tetą,- labai gera Paella gavos, bet kai aš buvau trumpam prisėdus...

-Trumpam!- Vėl čiupau už vadžių- Šventa teisybė! Jei prisėdi žmogau tai tik trumpam. Vat mano toks darbas vaistinėj, kad ilgam niekaip negali prisėst. Tik trumpam. Nes kai tik atsisėst sumanai, tai lenda vat tuo momentu visi kaip tarakonai. O tu tik pasėdėt, tik atsisėst nori...

Po šito kambary stoji neįjauki tyla.

Ji, žinoma, netruko ja pasinaudoti:

- Kai aš klajojau...

- Klajoti! Piktadžugiškai gražiau rankas. Vat aš tai tikrai žinau, ką reiškia klajoti. Lietuviško miško takeliais, Rusijos platybėmis, kalnų grandinėmis, bekraščiais upių slėniais, nesibaigiančiais keliais...

- Visos tuštutės ir tuštučiai

Mažutės ir mažučiai

Klajokit ir smalsaukite

Su Ažuolu visi.

Truputį „patobulinau“ žinoma variantą mintyse ir net nusipurčiau, ką pezu, jau nuvargau matyt.

O ji tuo metu užtraukė naują dainelę:

-Kai aš ėjau...

- Na juk jau sakei, kad ėjai - eilinį kartą ją nutraukiau.

- Kai aš atėjau čia - rėkte išrėkė- atnešiau tau dovaną iš Ispanijos. Va šitą krūtą, kaip man sakė, termo maike. Gal nori pasimatuot ar tiks?

Na pasimatuok. Ir ištraukė jauką iš maišelio. Ir kaip tas karosas aš užkibau.

Akimirkniu buvau kitam kambary. Iš virtuvės sklido atkutęs, smagus balsas:

-Kai kelyje į Barceloną pirkau šitą apyrankę...

Dovilė . A.

P.S.

Autoriaus pastaba: tuštutė, lietuviškas fyfos vertinys.

ROMAS

INTERVIU SU „AŽUOLO“ VADAIS

Romai, papasakok, ką nuveikė tavo vadovaujama taryba per šiuos metus?
Pirmiausia, noriu pasidžiaugti, kad Ažuole pagausėjo naujų veidų, kurie tikrai darniai įsiliejo į Ažuolų gyvenimą. Tarybai pavyko surengti visus tradicinius renginius, taip pat su senųjų Ažuolų pagalba atgaivinti Ažuoliukų sodinimą.

Kaip pats jauteisi, būdamas „Ažuolo“ vadu? Ko išmokai per šį laikotarpį?
Jausmas prieštaringas. Iš daugumos jauti palaikymą ir supratimą, tačiau žmonės, kurie yra arčiausiai ir iš kurių tikiesi daugiausiai pagalbos, dažniausiai pažiūri į viską aplaidžiai ir kritiškai. Tai garbinga vieta, kurioje reikia atiduoti viską, ką turi geriausio. Išmokau daug. Labai gerai išmokau, kaip išklaudyti, kai ant tavęs rėkia, išmokau sutarti su žmonėm, su kuriais maniau, kad niekad negalėčiau bendrauti. Tai labai grūdinanti vieta - ne veltui sako, kad vadai po kadencijos subręsta kaip žmonės.

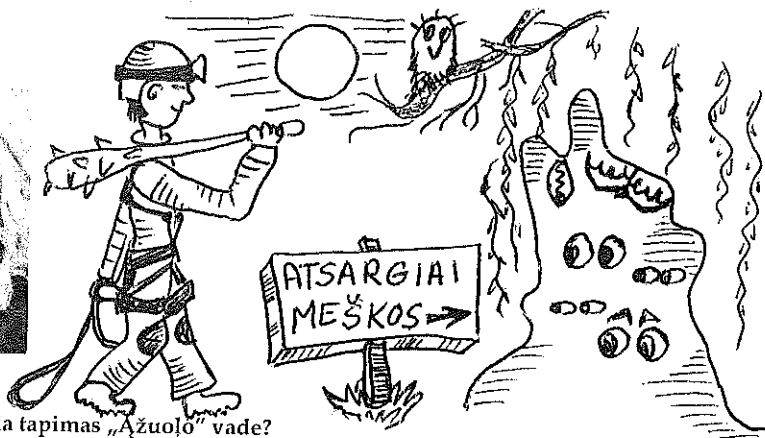
Ar vaikščiosi į žygelius ir dalyvausi „Ažuolo“ veikloje ir toliau?
Šiuo metu galiu pasakyti tik tiek, kad neleisiu vėl numirti Ažuoliukų sodinimo tradicijai. Jei niekas kitas neapsiims organizuoti, organizuosiu pats. Turiu įdomių idėjų ateičiai, ką pavyks įgyvendinti, bus matyti ateityje.

Koks žygis su ažuolais tau labiausiai įsiminė ir kodėl?
Labiausiai įsiminė SiluetoLT žygis. Dvi savaites keliavau su tais pačiais žmonėmis, realiai juos pažinau. Pamačiau, ką reiškia, kai žmonės pabosta vieni kitiems, kokia euforija apima pasiekus tikslą, kaip skiriasi žmonės per savaitgalio žygelius ir tokius. Aplankėm gausybę vietų, sutikom labai įdomių žmonių.

Kaip jautiesi, perleisdamas vado vietą Linai?
Iš dalies laimingas, nes suvokiau, kad atidaviau viską, ką galėjau. Iš dalies susirūpinęs, kaip seksis naujajai vadei...

LINA

Lina, ką tau reiškia tapimas „Ąžuolo“ vade?

Tai galimybė pagaliau įgyvendinti sumanymus, kurių nepavyko įgyvendinti praėjusiais metais.

Kaip manai, kokios tavo asmeninės savybės ir žinios bus naudingos vado pozicijoje?

Aktyviai keliauju jau 6 metus. Du iš jų keliauju su ąžuolais, taip pat šiuos metus priklausiau tarybai, tad žinau, kokios yra tarybos pareigos, su kokiomis problemomis susiduria vadas. Žinau ąžuolietiškas tradicijas, su kuriomis galiu supažindinti naujus klubo narius.

Kokie šių metų tarybos planai „Ąžuolo“ labui?

Veiksmas jau prasidėjo ☺. Pradžioje pasirūpinsim finansine ąžuolo puse bei materialine baze. Atgaivinsim jau pamirštus tradicinius ąžuolo reginius, tokius kaip „Žygių pristatymo vakaras“, paroda „...kol dar batai nesudilo...“ ir pan. Taip pat ir toliau žygiuosim, švęsim tradicines šventes ir dalyvausim varžybose.

Kaip ketini suderinti vadovavimą ir Erasmus studijas Airijoje?

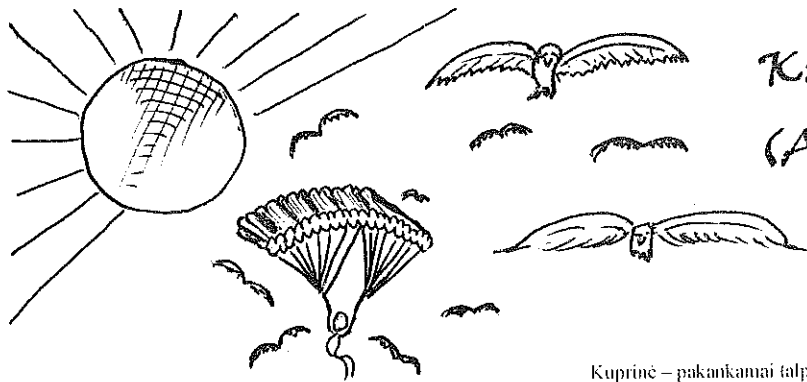
Bus sunku. Tačiau turėdama gerą pavaduotoją ir toliau galėsiu įgyvendinti savo sumanymus. Airijoje taip pat nežadu atsakyti ąžuolietiškų tradicijų. Užsieniečiai labai susidomėję mūsų klubu ir jo tradicijomis, nes pas juos tokie įpročiai kaip „Kusačius“ prieš valgį, „Asilas“ ant kalno nėra populiarūs. Taip pat, tai bus puiki proga pasisemti keltonių ir vadovavimo patirties iš kitos šalies keliautojų.

Kokią įsivaizduoji „Ąžuolo“ ateitį po keliolikos metų?

Įsivaizduoju ąžuolą kaip stiprų universiteto klubą, vienijantį keliavimui ir lietuviškoms tradicijoms neabejingus žmones. Atvirą iniciatyvoms ir aktyviai dalyvaujantį tiek Lietuvos, tiek užsienio projektuose.

Ką tau asmeniškai davė/duoda keliavimas ir bendravimas su ąžuolais?

Kaip ir daugeliui ąžuoliečių, ąžuolas tapo man antraisiais namais. Keliaudama pažįstu savo šalį, jos tradicijas, taip pat ir kitų šalių kultūrą, o keliauti su bičiuliais – visada smagiau. Vivat žygiai!

Ką pasiimti (Atmintinė)

Kepurių
susivėlus
(kad saulė ne...)

Kuprinė – pakankamai talpi,
kad tilptų visi reikalingi rakandai

Kompasas – pageidautina, kad rodytų šiaurę,
bet gali būti nustatytas ir namų kryptimi

Puodas – pageidautina pats išsiplaukantis.
Neturint tokio, tiks bet koks,
kurio negaila laužan kišti

Paklotukas – kad užpakalis nešaltų
ir dar keiči draugai prie vakarinės laužo tilptų

Kirvis, pjūklas – norintiems ir šilto maisto
(komplektuoti kartu su degtukais)

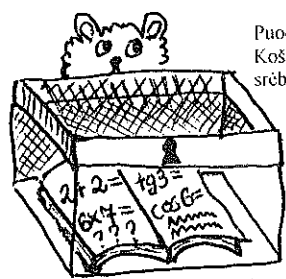
Maistas – sau ir draugui

Miegmaišis – šiltas.
Geriausia – susijungiantis
su draugu (ypač žiemą)

||| Sturprizas – kažkas, ką ištraukus
visi sakytų VAAA...
ooo (dažniausiai dėl skonio savybių)

Puodelis – nedūžtantis.
Košę ir arbatą patogiu
sriebti iš to pačio puodelio (ekologiška: taupant vandenį - plauti nebereikia)

Batai – patogūs,
nebijantys ir per balas
ir per pusnis bristi

Konspektai – griežtai PALIKTI NAMIE
(patikrinta – tik vietą užima)

|||
ooo

... žygi???

... naujokui)

KUSAČIUS (DAINUOJAMAS PRIEŠ VALGĮ):

O, KUSAČIAU, TU NIEKINGAS, ĖITO LAUKEI TU ILGAI, HEI,
 NEMAITINSIM TAVĖS AUSTRĖM, JEI NELISI IŠ ČIONAI.
 IŠLISK! IŠLISK! IŠLISK!

CIKU ČAKU (ATSISVEIKINANT)

CIKU ČAKU, CIKU ČAKU, HEI HEI HEI.
 KUMPIŠ, DEŠRA, KUMPIŠ, DEŠRA,
 LA-ŠI-NIAI.
 MŪSŲ DAINOS SKAMBA,
 PABŪČIUOK Ą BAMBĄ.
 VIŠO GERO, VIŠO GERO, VIŠO GERO,
 ČIUOŽKIT !!!

!!! Gera nuotaika – prižiūrėta.
 kad neišsektų viso žygio metu

KAZIN, KOTIE PESLIAI
 RATUS VIRŠ MANĖS SUKA?..
 O NAMŲ DAR
 NĖSIMATO...

... pridengti
 ... plaukams
 ... šviesą ir šviestų)

Žemėlapis – labai padeda kuriant planą B

Apšvietimas – nutaikytas į šviesų rytojū

Tualetinis popierius (jei netyrėta mešką sutiktume ☺)

Degtukai – laužui užkurti,
 kai pagaliukų trynimas nebeįpadea

Lazdos – pasiremti, jei šalia nėra draugo peties

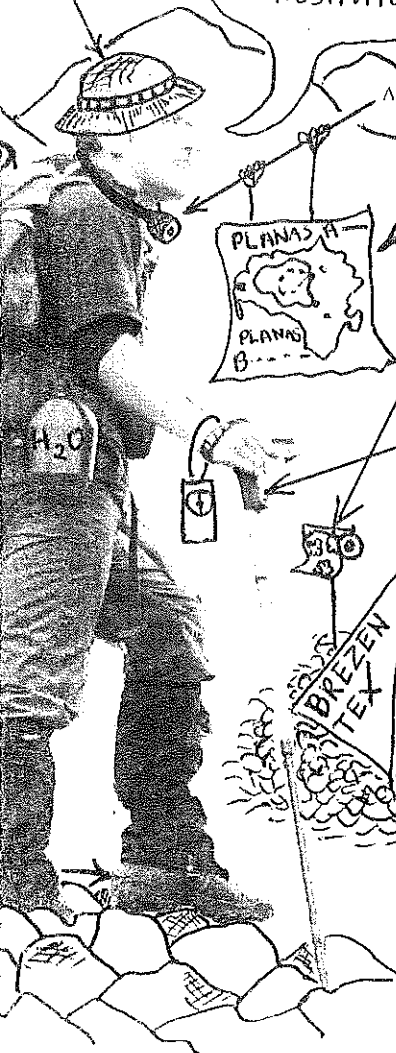
Peilis – apsiginti nuo meškų (ir dešrą papiaustyti)

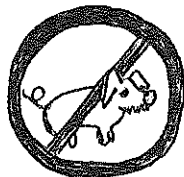
Šaukštas – didelis

Kojinės – ne viena pora.
 Praverčia sušlapus, o ir namie kampe
 stovinėios gražiai atrodo

Palapinė – pageidautina neriboto tūrio,
 kad visi bičiuliai tilptų

JEI KIAULĖS IR YRA
MITAS, TAI „AŽUOLAS“ –
TIKRY TIKRIAUSIAS!!!
„Ažuolo“ virusas

MEŠKOS – NE MITAS!!!

Sveiki, mielieji. O ar iš tikro Jūs sveiki?! Tuo nuosirdžiai abejoju. Tad pabandykime kartu panagrinėti informaciją apie žaibiškai jaunimo (ir ne tik) tarpe plintantį „Ažuolo“ virusą.

Ši paslaptinga infekcija gyvuoja jau nuo 1963 metų. Per šiuos 46 metus ji prie miegmaišių prikaustė daugybę labai skirtingų ir įdomių žmonių. Privertė tūlą lietuvių mesti arklą (ar bent jau oblių) ir užsidėjus kuprinę patraukti kur akys veda. Ar tai normalu? Tikrai ne! Bet ligoniui, kuris save vadina kodiniu pavadinimu „ąžuolietis“, tai tapo kasdienybe arba kassavaitgalybe. Atrodo apysveikio proto žmogus, bet miega ant sniego, savo noru keliauja po pelkes arba išeina „pasivaikščioti“ į kalnus. Toks gyvenimo būdas nepricina be pasekmių; tiek prisiziūrėjus labai smarkiai išsiplėčia akiratis, nuo begalinio tranzivito katastrofiškai didėja pažįstamų ratas ir ištinsta ausys, kai kurie vargščiai pradeda net šūkauti ir keistai strypčioti ant didelių kalnų, kur anksčiau pilii būta, bet baisiausia, kad nuo lakstymo ir sunkių kuprinų tampymo jų neatbaido nei pūslės, nei mėlynės, nei nušalę pirštai, sulaužyti kaulai ar patempti raiščiai. Galop virusas prasigrauzia iki širdies ir tampa neatskiriama žmogaus gyvenimo dalimi. Tokia svarbia ir būlina, kad norima ne tik „apkrėsti“ savo šeimą, bet ir kuo daugiau nepažįstamų žmonių. Vis didėjantis epidemijos pavojus verčia susimąstyti. Taigi kad sustabdytume šią katastrofą, siūlau atidžiai atlikti žemiau nurodytą testą ir būtinai laikytis ten pateiktų rekomendacijų!

Su ♥ ir © sveikatos ir vaistingų medžiagų ekspertė, pusiau daktarė ir visa vaistininkė

MEŠKA GYVENA ČIA →

Testas

Ar tu sveikas?

1. Dažniausiai miegi:

- A) Lovoje, apsikabinęs(-nusi) pliušinį meškutį.
- B) Miegmaišyje, apsikabinęs(-usi) naujokų žygio vadą Meškutį.
- C) Urve, apsikabinęs(-usi) tikrą meškutį.

2. Dažniausiai valgai:

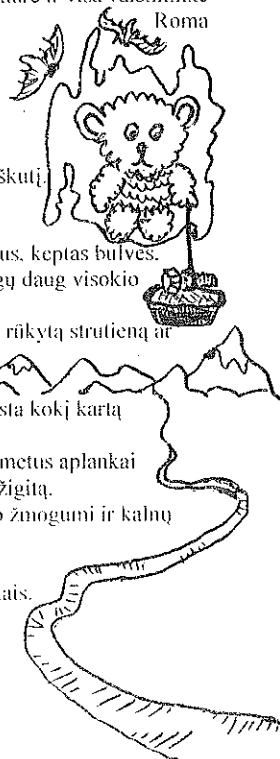
- A) Namie, virtuvėje, ką nors paprasto: kotletus, šaltibarščius, keptas bulves.
- B) Miške, po medžiu ant laužo virtą košę ar pas gerą žmogų daug visokio maisto, bet su varžtais.
- C) Bet kur, tik ką nors egzotiško: varlių šlauneles, sraigės, rūkytą strutieną ar kepsnius iš krokodilo.

3. Ką manai apie kalnus:

- A) Dažniausiai juos matai tik paveikslukuose, o jei pavyksta koki kartą nuvažiuoji paslidinėti į Tatrus.
- B) Nai nai, už kalnus geriau tik kiti kalnai! Bent kartą per metus aplankai Kaukazą, Altajų ar Tian Šanį ir su malonumu įkopi į Džigitą.
- C) Tu kalnuose beveik gyveni, kartu su vienuoliais, sniego žmogumi ir kalnų ožiais.

4. Dažniausiai vaikštai:

- A) Šaligatviais, asfaltuotais arba gražiais žvyruotais keliukais.

- B) Dirvonais, palaukėm ir pelkėm. Kuo daugiau maklynės, tuo smagiau.
- C) Beveik išvis nevaikštai. Karstaisi uolom arba bėgioji.

1. Mėgstamiausias keliavimo būdas:

- A) Automobiliu.
- B) Sunku apsispręsti – smagu ir pėsčiomis, ir dviračiu, ir baidare ar kokiu skudurėliu.
- C) Tuo nėra, nes visada sugalvoji ką nors naujo, kad gautum gerą adrenalino dozę.

2. Jei tau pasiūlo miegoti ant sniego:

- A) Išvadini tą žmogų visišku kvailiu ir daugiau su juo nesikalbi.
- B) Paklausi kur, su kuo, kada ir skubi krautis daiktų žiemos žygiui.
- C) Tau jau nebesiūlo, nes taip dažnai miegi ant ledyno, kad susidraugavai net su pingvinais.

3. Tikras draugas yra tas, kuris:

- A) Paskolina pinigų ir pastato alaus.
- B) Eina su tavim į kalnus, įvairius žygelius ir kuprinėje turi paslėpęs skanų siurprizą.
- C) Su tavim bendrauja ir tada kai kalbi baltųjų lokių kalba.

4. Kuprinė tai:

- A) Medžiaginis maišas, su kuriuo ėjai į mokyklą.
- B) Pats brangiausias tavo turtas, į kurį telpa visas gyvenimas.
- C) Terba kur galima viską susimesti, o jei jos nėra – ne bėda. Dar yra baidariu liukai, mašinos salonas ar kaimyno klėtis.

9. Ar tranzuojai:

- A) Niekada. Juk tai pavojinga.
- B) Dažnai. Tai labai smagu.
- C) Jau nebe. Atsibodo.

10. Ažuolas tai:

- A) Toks Lietuvoje augantis medis.
- B) Pats šauniausias žygeivių klubas.
- C) Gal medis, nors palmė gražesnė.

Atsakymai:

Jei daugiausiai surinkai A: Sveikiname. Tu tikrai sveikas. Esi normalus, statistinis, laimingas lietuvis. Jei nori sutikti daugiau tokių kaip tu, išeik į gatvę. Linkime nieko nekeisti ir toliau gyventi paprastą, lietuviškai melancholišką ir ramų gyvenimą.

Jei daugiausiai surinkai B: Deja. Tu sergi. Esi tikras žygius ir žygelius mėgstantis Ažuolietis. Jei nori sutikti daugiau tokių kaip tu, ateik trečiadienį į rūšį arba savaitgalį į mišką. Linkime niekada nepasveikti ir net nieieškoti vakcinos nuo šio visą būį užvaldančio viruso.

Jei daugiausiai surinkai C: Vajėzau! Tu tikrai nesveikas. Esi adrenalino fanatikas ir tikras ekstremalas. Geriau nenorėk sutikti daugiau tokių kaip tu, nes ši liga gali būti labai užkrečiama. Linkime kuo greičiau gydytis ir po to testą pakartoti dar kartą.

Tikroji Geldutės istorija

Ažuoluose jau pradėjus sklandyti legendoms apie geldutes, reikia kartą ir visiems laikams sudėti taškus ant „i“: kas ta geldutė ir iš kur ji atsirado.

Taigi, Geldutė - tai ne šiaip koks moliuskas, viskas daug rimčiau. Kas buvo dviračių žygely Anyksčiuose - tas žino. Dramatiško likimo Geldutės istorija - dabar ir prieš jūsų akis.

Veprių miestelio centre, ant kraičio skrynios, su kauklėmis rankose sėdi daili mergina Geldutė. Legenda pasakoja, kad kadaise Vepriuose gyvenusio kunigaikščio Gelyonio dukrą Geldutę, kunigaičiui išvykstant į karą, buvo patikėta saugoti gerosioms pušyno laumėms. Dėl to labai supyko jų priešininkės ežero piktosios laumės, kad ne joms globa patikėta. Ežero laumės pagrobusios kunigaikštytę Geldutę ir nuskandinusios su visa kraičių skrynina ežere. Laumės neleisdavusios Geldutei dienos šviesos matyti, tik tyla Joninių naktį, kai skleidžiasi paparčio žiedas, galima išvysti ant savo kraičių skrynios į ežero paviršių išskylančią Geldutę ir graudžiai, graudžiai kankliuojančią... Daug narsių jaunuolių norėję išgelbėti Geldutę, bet nė vienam nepasisekė...

Geldutė galbūt būtų nuėjusi į užmarštį, kaip ir kiti istoriniai veikėjai, apie kuriuos išgirstame žygalių metu. Tik gerb. Edo dėka, geldutės tapo plačiai vartojamu apibūdinimu. Skelbiame geldučių krikštatevį Edą oficialiu jų globėju ir patriarchu!

Geldutės

Palyginimui: Veprių Geldutė ir ažuolietės Geldutės

Metraščio įdomybės

Geriausios metų frazės:

Tiek mėsos dar gyvenime nesu vežęs. (Per pavasarinį naujokų žygį sutranzuoto gruzaviukiuko vairuotojas)

Jei labai malonu ir šiek tiek skauda, tai – triperis. (Plaukimas plaustu į Kulautuvą)

Baidarių žygis Šušvėje. Lina pozuoja su vaikinais.

Lina: Andriau, o čia ... piniginė?

Andrius: Ne... Tai ne piniginė...

Partizanų žygis. Pietūs. Andrius bando į vertikalią poziciją pastatyti paštetą, kad nenuvirstų.

Dovilė Andriui: duok man, aš pastatysiu, tu nemoki ... ☺

Ir pati pačiausia metų frazė (tiesiog ištisa istorija ☺) :

Siluetas LT žygis. Zervynos. Poilsukas. Niekaip nepavyksta prisiskambinti organizatorėms, kurios kažkur klaidžioja su pietų daviniu.

Kažkas: Ei, o kur Romas?

Kažkas kitas: Jis išėjo ieškoti ryšio.

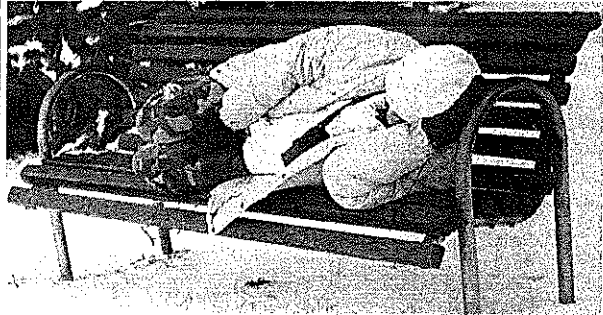
Paulius: Ne, jis neišėjo ieškoti ryšio. Jis ŽINO, kur yra ryšys!!!

Frazes gaudė Akvilė!

Banzajus ir medis (Goštautos Vėlinių žygelis)

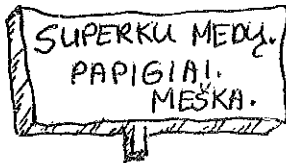

Snaiperis Mindaugas, neištvėręs žygio pradžios įtamos, išsiš Nidoje (Meilės ir nepriklausomybės žygelis)

-ECH... KAIP AŠ NOR ĖČIAU Į
PAPUA NAUJĄJĄ GVINĖJĄ... ALE
BRANBU...

-O TU LĖKTUVUS TRANZUOK!

-AHA: „PILOTAS, MANE ČIA PRIE PAPUASŲ IŠLEISKIT!“.. 11.

Ieško, rado

Ieškau norinčių vasara į Kamėčiaką!
Giedrė

Paieškomas Aurimas, per praėjusį Naujų metų žygėlį paskolinęs vilnones kojines. Pažįstančius šį asmenį prašome atsiliepti. Kojinės jau grauzčia sąžinę.
Akvilė

Pamaciau tave žygyje. Tik neatsimenu kuriam. Atrodei baisiai. Kaip ir visi. Norėjau prieiti prie tavęs ir paklausti tavo vardo, bet neišdrįsau, nes labai smirdėjau. Visą naktį kľsausiai tavo kvarkimo palapinėje. Norėčiau kvarkyti drauge! Atsiliepk,..
Andrius

Bijūnas ieško Geldutės.

Pinokis ieško mylinčių tėvų.
Atsilimti rūsio kampe.

Ieškom
bendraminčių
plaukti prieš srovę.
Žyvis ir Matas

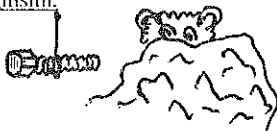
Ieškau 2 karštų kaimynų
žiemos žygių nakvynėms
Geldutė

Ieškau bendraminčių trečiadieniais žygiuoti į Levintą.

Renku komisiją apkaltai, kviečiu prijaučiančius
revoliucijai.
Če(geva)rePaška

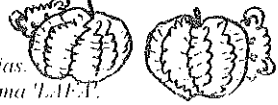
Rastas varžtas. Pametusi prašome skubiai
atsiimti. Atsilyginsim.

Škeštimai

Perka, parduoda, nuomoja, dovanoja

UZ NI DAUG ATIDUOSIU "BARNAULO
ALKO-GIDAS: NUO KIOSKO IKI KIOSKO".
EIS

Parduodu akcijas.
Pușganiniu firma "L.A.A."

Parduodu tualetinį vandenį Kibirais.
Valytoja

KKT varžyboms išnuomojamas labai gyvas lavonas. Kreipkitės, kol dar nemirė.
Sportininkė

Kursai, žygiai

Kiekvieną trečiadienį organizuojamos išvykos į „Levintą“. Programoje: kėfyro ir alaus degustacija, šviežiausias naujienos iš plačiojo ekrano ir malonus bendravimas su šeiminkais.
Org. Komitetas

Steigiamas anonimių alkoholikų klubas.
Cydamos abstinencijos kėfyrui.
Medikė

Konsultuoju moralės klausimais. Po
darbo individualiai ir grupiniu būdu.
Paška

Organizuojami intensyvūs mokymai
„Kaip tapti Geldute per 30 dienų“.
Kreiptis į Geldučių frakciją.

Organizuoju žygį - ekspediciją
Drąsiųjų keliais arba "Drąsiaus
beieškant". Žurnalistas. P.S. Pigiai
parduodu tuščius butelius.

„Ažuoliuką“ rengė: Lina (maketavimas, iliustracijos). Akvilė (vadų kalbintoja, frazių gaudytoja, Geldučių kilmės aiškintoja). Roma (poetė, diplomuota testuotoja). Dovilė N. (kovotoja su tuštutėmis). Jolita ir GAndrius (idėjų generatoriai ir kūrybinio oro kvėpuotojai). Fat Tony (modelis (fotografas Rónán O'Ceallacháin)) **IR EGLE** (KURI SUTIKO MEŠKĄ AŽUOLE)

